

זמו הגיע מפקדם, נסער ונרגש. ושאל מדוע הם עדיין לא החלו לירות.

הקצין בשטח, ארנון, השיב לו שהוא עדיין לא איתר את הנקודות במפה. המפקד ענה לו: "לא חשוב! תתחילו לטווח — כשהוא מצביע לעבר בתים מהעבר השני, שם, על פי המידע, חנו כוחות קומנדו סוריים."

באמצע ההפגזה משני תותחים מתניי עים, הגיע למקום, על גבי ג'יפ, מפקד התותחנים. "הוא אוהב את זה", לחשו לי, כשהוא הופיע כשעל פניו חיוך מאוון לאוון. "האנשים שכל חייהם מחכים לי מילחמה."

ד"ש במקום

פגז

ה מיווה נמשך, כשעיתונאים מצלמים את המילחמה האלקטרונית, שבה ה מחשב נותן נתונים וההרג וההרס מתרחש שים במרחק קילומטרים רבים.

כתברדיו, שכל-כך התלהב מההצלחה הזאת, פנה בשלב מסוים אל החיילים ואמר שהוא מוכן להקליט פריסות-שלו, שהם מעוניינים למסור לביתם. כהרף-עין קפצו החיילים מתוך הכלי הכבד, וכלל לא התייחסו להוראה בקשר שימשיכו להפגין. שלושה מהם הספיקו למסור ד"שים למכשיריה הקלטה, עד שמפקדם בשטח האיץ בהם לחזור לכלים ולהמשיך להפגין עמדות סוריות.

בערב פגשתי בתצפית בקצין, שסיפר שהיו פיספוסים. אבל ארנון, שפיקד על פעולת החיילים ליד התותח המתנייע, הסביר לי שהיה "דיוק מדהים". שתקתי. אני רק שואלת שאלות, לא מתוכחת.

בערב פגשתי בצוות גלי צה"ל, שחזר מהגיוזה המרכזית. שאלו סתיו סיים כתיבה שהכין על יומיים של לחימה בין הכוחות הישראליים והסוריים, עד להשתלטות צה"ל על כביש דמשק-ביירות. גרשון מרמרשטיין, איש-הקול, הודיע לחברו באולפן גלי צה"ל שיתקשר להורים של חייל שפגש שם, אך זה נדהם לשמוע מהוריו של החייל שזה היה מאר

בילוי בגיוניה

נערה לבנונית רוקדת במיסעדה בגיוניה במוצאי-שבת, היום שבו יוצאים לבלות בעיר. ביקשתי ממנה להתנשק עם בן-זוגה למען התצלום, והיא הסבירה שאטור להם לעשות זאת בפרהסיה.

הרס בצור

שני קצינים מהיחידה לרפואה מונעת בצה"ל מביטים במחירי ההרס ברחוב, כדי להכנין פעולה מונעת מפני התפשטות מחלות, פינוי גויות וניקוז המים. עדיין ישנן גויות רבות מתחת להריסות הבתים.

הם סיפרו שהפלסטיניים שהם ראו הם ילדים הלבושים במדים הגדולים ממידוריהם, ולכן המיכנס מקופל וחגורה שומרת שהמיכנסים לא יפלו. לדיבריהם, צוות הטלוויזיה אי-יאן העסיק נהג מביירות המערבית, ובאתר ההפגזות נפגע ריכבם. הם הספיקו לקפוץ לצד הדרך, אך הנהג שלהם נהרג.

קומנדו סוריים, אלא עברו ונתנו להם אפשרות לנסיגה. גם אריק שרון לקח על עצמו סיכון בכך שנסע לגיוניה, אבל לדיבריהם היה לו חשוב לפגוש בלוחמים, כדי לשוחח עימם.

למורת-רוחו של שר-הביטחון, הלוחמים לא הריעו לו, אלא שאלו לשם מה היה עליהם להסתכן בפעולה כזאת. הלוחמים אמרו לו שכל מה שהם רוצים זה לחזור

חיים, הם טענו. שישראל צריכה להסתפק בכך שהיא חולשת בארטילריה על הר כביש. חיילים רבים לא הבינו כלל למה הם צריכים להיכנע בגלל כביש. יותר מ-20 חיילים נהרגו שם, ויותר ממאה חיילים נפצעו, סיפרו השלושה בקול שקט.

ביום השישי, אחרי-הצהריים, נסע שר הביטחון, אריאל שרון, מביירות לעילי, כדי

רק בעלי דרגות בצבא ששים

אלי קרב, כי הם רואים את הקידום

של הם, "אמר לי טיים מסוק"

לפגוש בלוחמים. זאת סיפרו לי בלילה כמה לוחמים, שהגיעו לבסיס שבו הייתי. הם סיפרו שהגיעו לביירות רק כדי להתייזר לגיוזה המרכזית את אלוף משה לוי, שאף הוא הפך להיות בין הראשונים שיצאו לבקר בגיוניה הזאת. הדרך מסר כנת, כי הם לא טיהרו את האיזור מחיילי

חר מדי. נציג קצין-העיר בא והודיע להורים שיקרים נהרג. גרשון נותר המום. שאלו סתיו, שלויה את הלוחמים, סיפר שהחיילים שהסתערו על כביש דמשק-ביירות, היו מריינפשו. הם-הרגישו שזוהי פעולה מיותרת, שתעלה בקורבנות רבים. אם הם יסתערו, הם יהיו שם לבשר-תות

מארח מרוצה

ד"ר רמזי שאב, מנהל בית-חולים בצור, המושבת אחרי שנפגע בהפגזה, מארח בגינת ביתו חיילים ישראלים. מימין, אשתו סאלווה ואמו. את הקפה הגישו שתי משרתות כבנות 16.

מישפחה של הנהג, והחזיקו בהם כבבני ערובה, איימו על חייהם עד שמתווך מתחנת-הטלוויזיה. שבהם הם מועסקים, הסכים לסיים את העניין בתשלום פיצוי כספי גבוה.

ביום הראשון השבוע היה האיזור שקט. העיר שבה הכל התרגלו לרע-הפגזות כימעט בלתי-פוסק היתה סגורה. ביום-השבתון שלהם, מישפחות בביירות המזרחית יצאו לבילוי סוף-שבוע בחיק הטבע, כהרגלן.

מבין העצים בחולשות שלצידי הדרך מגופפים אזרחים נוצריים לחיילים בכלי הרכב הצה"ליים, העוברים בכביש, ומריי עים בעברית: "כל הכבוד!" צה"ל נמצא בלבנון מזה שלושה שבועות.

הביתה. כך טען לוחם שהשתתף במיבצע בגיוניה, חברו לעומת זאת, נהג שיצא רק כדי ללוות את מפקדו, סיפר לי בהתייחס להבות על עצי-הדובדבן ומפלי-המים הר מהיבים ביופיים שם. כאדם האוהב לטייל, הוא יודע שכל ישראלי היה רוצה לטייל שם, אמר, כשכולו מלא-התפעמות.

למרות המלצותיו על טיול לאיזור, העדפתי ביום השבת לחזור ולסייר בי גבול שבין ביירות המערבית והמזרחית.

במלון אלכסנדר, שם התמקמו כל הכתבים הזרים, שעברו מדי יום מביירות המזרחית למערבית, ניתן היה לראות מהג את כל החלק המערבי.

עיתונאים במלון סיפרו שרק בדרכון זר ניתן לעבור לביירות המערבית.

חייל מיושב

חובש נותן עירוי נוזלים לחייל שהתייבש, כששאר החיילים מחשיכים להפגין מתמית לעבר הגזרה המרכזית. הרבה חיילים סבלו מקילקול-קיבה, למרות שלא שתו מים מהברזים, אלא רק מבקבוקים.